

ἀποσάσεις αὐτῆς ἀπὸ τὸς ἀνέρας, καθὼν εἴπομεν.

381. Οπόταν δὲ μεταχειρίζωμεντας ἀπὸ τοῦ ἡλίου
ἀποσάσεις τῆς σελήνης, τότε θεον τὸ ὄψιν τῆς σελήνης,
καὶ ἡ ἀπὸ ἀλλήλων ἀπόσασις αὐτῶν τὸ δύω σωμάτων εἰ-
ναι μεγαλύτερα, τὸ ἡλίον εὑρισκομένης ἐς τὰ πέριξ τοῦ πρώ-
της κατὰ κορυφὴν κύκλου, τοσον ἀκριβέστερον θέλει εἰ-
σθαι διαδιορισμὸς τοῦ μήκος ὑμῶν.. Καὶ θέλει εἰσθαι ἀ-
κόμης ἀκριβέστερος, δταν ἡ ἀπόσασις τῆς σελήνης λαμ-
βάνεται ἀπὸ τοῦ ἀνέρα, καὶ σεντὰ ὄψινατα, καὶ αἱ ἀπό-
σασις αὐτῶν τὸ δύω σωμάτων θέλει εἰσθαι μεγαλύτερα.
Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον, δτε δὲ ἀτὴρ τῷ δποίη μετρῦμεν
τὴν ἀπόσασιν, νὰ εὑρίσκηται ἐς τὰ πέριξ τοῦ πρώτης κατὰ
κορυφὴν κύκλου διότι δυνάμεντα νὰ ἐκλέξωμεν ὅποιον α-
σέρα θέλομεν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μήκος.

382. Η ἀπόσασις ἦν τῷ φαγγαρίσ, εἴτε ἀπὸ τοῦ
ἡλιον λαμβάνεται, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἀλλού ἀνέρος, κά-
μναι χρέα, δως αὐτὰ τὰ δύω σώματα, οποια καὶ ἀν-
ηναι, νὰ ἔναι ἐπάνω τῷ δρίζοντο τύλαχισον δέκα μοί-
ρας, ἐξ αἰτίας τῶν ἀτάκτων διακλάσεων πλησίον τῷ
Ορίζοντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῶν πῶν νὰ κάμνωμεν τὰς Παρα-
τυρήσεις ὑμῶν.

383. Μετὰ δὲ τὰς ιοιχεώδεις τάττες γοχασμὸς
περὶ τῷ προσδιορισμῷ τοῦ μήκος διὰ τῆς ἀποσάσεως τῆς σε-

λίμνης ἀπό τὸν ἥλιον, οὐδὲ πρέπει τὸν ἄλλον ἀσέρῳ, ωρέτω
ἥδη νὰ ἔξηγήσωμεν τὸν στροφῶν, τὸν δποτον πρέπει νὰ
ἀκολυθήσωμεν διὰ τὸ φεῦγασσον εἰς αὐτὸν τὸ προσδιο-
ρισμόν.

384. α'. Πρέπει νὰ ζητήσωμεν μὲν δὴ τὴν ἀκρί-
βειαν ἐν τοῖς Πίναξι τῶν ἀπό τὸν ἥλιον, οὐδὲ τὸν ἀσέρων
ἀποσάσσεων τὸ φεῦγαρίσ μὲν ἀποσάσιν, διὰ τὸν δὲ ἀνα-
φέρεται εἰς ἐπεινὴν τὴν ἡμέραν τὸ μηνός, εἰς τὴν δύοταν θέ-
λομον οὐδὲ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν ἡμῶν, δταν εἰς αὐ-
τὴν μᾶς συγχώρῃ δὲ τὸ Πλοίον ἡμῶν δρίζων.

385. Οταν δὲ η ἀπόδοσις αὕτη τῆς σελήνης λαμβά-
νηται ἀπὸ ἑνας ἀσέρων, τότε πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν
τὴν ἀπόδοσιν αὐτῷ τὸν ἀσέρῳ ἀπὸ τὴν Φωτισμένην ἐ-
σχατιὰν τῆς σελήνης ἀπὸ δύοιον μέρος τὸ κέντρον τῆς σε-
λήνης αὐτῇ η ἐσχατιὰ ἔθελεν ἥσθιε ὡς πρὸς τὸν ἀσέρων.

386. Οταν δὲ μεταχειρίζωμεν τὸ Όγδοοριον διὰ
οὐδὲ μετρήσωμεν αὕτη τὴν ἀπόδοσιν, τότε πρέπει νὰ
διευθύνωμεν τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸν ἀσέρων καὶ οὐχούτες
τὸν ἀσέρων μέσα εἰς τὸν κάκιον τὸ τηλεσκοπίον, πρέπει
νὰ γυρίσωμεν τὸ ὄργανον τὸν δὲ τὸ ἐπίστεδον αὐτῷ νὰ
περάσῃ ἀπὸ τὸ Φεγγύριον. Πρέπει νὰ γυρίσωμεν τὸ
Όγδοοριον, καὶ νὰ κινήσωμεν τὸ Μοιρογυνωμένον τὸν δὲ
τὸ ἀσήρ, δρώμενῳ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἀκβλλητον μέρῳ τὸ
μικρὸν καθρέπτην, νὰ φανῇ, δτι ἀπτεται τὴν ἀκβνα τῆς
Φωτισμένης ἐσχατιὰς τῆς σελήνης δὲ τὸ φαίνεται ἐπάνω
ἀπὸ τὸ κολλημένον μέρῳ, χωρὶς δύος νὰ τὴν κόπτῃ.

387. Πρέπει δύος νὰ συμαώσωμεν ἀκριβῶς, δτι
ὅτιν δ ἀσήρ ἔναι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν, οὐ πρὸς τὸ δυτι-
κὸν μέρῳ τῆς σελήνης, δταν ἡμεῖς ὑπάρχωμενεις τὸ
βρειον, οὐ νοτιει μέρῳ τῆς γῆς, τότε διὰ νὰ παρατη-
ρήσωμεν τὸν ἀσέρων, καὶ τὸ φεγγύριον εἰς τὸν ἴδιον κάμ-

388 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ

πον τῷ τηλεσκοπίῳ, πρέπει νὰ γινόταν μεγάλη τεταρτήμορφος εἰς τρόπου ὡσεὶ ἡ εὐτροφίανή ὁψία αὐτῷ, καὶ οὐδὲν εἶναι χαραγμένοις αἱ διαιρέσεις, νὰ βλέψῃ ἄλλοτε τὸν ὄρανδν, καὶ ἄλλοτε τὴν γῆν. παρ. χάρ. εἰς τὴν ποιητικήν τοῦ Οὐδοαρίου, καὶ εἰς τὸ βίβλον μέρῳ τῆς γῆς τὸ ἐκτὸς τροπικό, ἢ ἐμπροθιὴ ὁψίας αὐτῷ πρέπει νὰ βλέπῃ τὸν ὄρανδν, ὅταν δὲ ἀστὴρ ἥναι ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρῳ τῆς σελήνης, καὶ ὅταν δὲ ἀστὴρ ἥναι ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρῳ αὐτῆς, αὐτὴ πρέπη νὰ βλέψῃ τὴν Θάλασσαν. Αὕτη δὲ ἡ δευτέρα θέσις φαίνεται κατ' ἄρτιον διάγονον δύσκολῳ εἰς τὴν πρᾶξιν· μία παραμικρὰ συνήθεια δικαῖως τὴν κάριαν εὔκολον.

"Οταν δὲ ἡ τῆς σελήνης ἀπόστασις θεωρῆται ἀπὸ τὸν ἥλιον, τότε πρέπει νὰ διευθύνωμεν τὸ τηλεσκοπίον εἰς τὴν σελήνην διὰ νὰ τὴν ἴδωμεν ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἀκβλαδητον μέρῳ τοῦ μικροῦ καθρέπτης· καὶ πρέπει νὰ λαμβάνωμεν τὴν ἀπόστασιν τῶν πλησιεστέρων ἐσχατιῶν αὐτῶν τῶν δύο σωμάτων.

388. β'. Πρέπει εἰς τὸν ὕδιον καιρὸν ἔνας ἄλλῳ Θεωρὸς νὰ λαμβάνῃ τὸ ὄψιμα τὸ ἀετόφωτον, ἢ τὸ ὄψιμα τῆς κάτω ἐσχατιῶν τοῦ ἥλιου, καὶ ἔνας τρίτος κατὰ τὸν ὕδιον καιρὸν νὰ λαμβάνῃ ὡσαύτως τὸ ὄψιμα μιᾶς ἀπὸ τὰς ἐσχατιῶν τῆς σελήνης. Ο προκομενέτερῳ καὶ ἐπιτηδειότερῳ ἀπὸ τὰς τρεῖς Θεωρίες πρέπει νὰ καταγίνεται εἰς τὴν πάρατηρισιν τῆς ἀτοισσεως μὲ τὸ δρθότερον, καὶ ἀκριβέστερον ὄργανον.

389. γ'. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἔνα οὐρανολόγιον, δινούμενον ἀπὸ τὰ δρθότερα, καὶ ἀκριβέστερα (α), τὸ οποίον κάμ-

(α) Συμβάται δὲ ἐτι ἔνα οὐρανολόγιον, ἵστηντα σημηνίη τὰ ίεύ

ναι χρέας νὰ γυνωρίσωμεν τὴν κατάσκοψιν δλίγουντι πρὸ τῆς παρατηρήσεως, οὐ μετὰ τὴν παρατηρησιν διὰ τῶν ἔξηχηθέντων μέσων (τόμ. α'. 332, κ. ἑξῆς). Ἐνας ἀπὸ τὸς Θεωρὰς πρέπει νὰ παρατηρῇ ἐπιμελῶς τὴν ὥραν, τὰ πρῶτα, καὶ δεύτερα λεπτὰ, διὸ αὐτὸς τὸ Ωρολόγιον θέλει τῷ διάξει εἰς ἐκάνηκε τὴν σιγμὴν, καθ' ἣν δὲ ἄλλῳ Θεωρῷ, διὸ μετρᾷ τὴν ἀπόστασιν, θέλει τὸν ἀδοποιήσει, οὐτε εἰσιτεῖ εὐχάριστη μέσην ἀπὸ τὴν παρατηρησίν τοῦ. Ἐὰν διατεταγμένον εἴη τὴν ἴδιαν σιγμὴν, οὐ σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν σιγμὴν, διότου ἐμετρήθη ἡ ἀπόστασις, κάμνει χρέας νὰ διατιμήσωμεν τὸν δρόμον τῆς Πλοΐας, διὸ κατὰ μῆκον ἔκαμε μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο σιγμῶν, νὰ τὸν μεταβάλωμεν εἰς χρόνον, καὶ νὰ διορθώσωμεν τὴν εὑρεθῆσαν ὥραν μετὰ ταύτην τὴν ἀναγωγὴν. Οταν διατεταγμένον εἴη τὸ Ωρολόγιον τῆς Πλοΐας, τότε τὸ εὑρεθὲν μῆκον διὰ τῆς μεθόδου, διὸ ἔχομέν τοῦς ἔξιγυηθέσεται, θέλει εἰσθαι τὸ μῆκον τῆς Πλοΐας εἰς τὴν σιγμὴν ἐκάνηκε, ἐν ἣ ἐλήφθη τὸ ὄψιακ τῆς ἡλίου διὰ τὴν εὑρεσιν τῆς ὥρας (387, κ. 407).

Δεύτερα λεπτὰ, δὲν ἔναις τόσον ἀναγκαῖον ἢ ταύτην τὴν παρατηρήσιν, καὶ αὐτὸς δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ἔνα Ωρολόγιον κοινὸν, χωρὶς νὰ μὰς παροξενήσῃ ἔνα μεγάλον σφάλμα, ὅταν διατιμῶμεν μὲ τὴν ὄψιν τὰ κλάσματα τῆς λεπτῆς, ἢ τὰ διποῖα ἀνταποκρίνεται ὁ ωροδίκτυς ἢ τὴν σιγμὴν τῆς παρατηρήσεως· διότι αρχὴ μία ὀλίγη ἔξις διὰ νὰ μὴ σφάλωμεν ὅτε καν 8" ἢ ταύτην τὴν διατίμησιν. Μάλιστα δὲ ἐμπορεῖ νὰ μὴν χρησθῆ καὶ τελίως τὸ Ωρολόγιον, ὅταν οἱ Θεωροὶ ἔναις τρῆς· διότι οἱ ἔναις θέλει συμπαράνη τὴν ὥραν τῆς παρατηρήσεως διὰ μέσου τῆς ὄψιματος τῆς ἡλίου, ἢ τῆς ἀστέρος.

390. δ'. Η προηγυμένη διδικσκαλία ύποθέτει τρές Θεωρύες συμβαίνει διαφορά πολλάκις, δηλ. μὴν ἦναι, παρὰ ἔνας μόνον. Εἰς τῦτο λοιπὸν τὸ συμβεβηκός τὸ τῶν ἀερῶν ὑψώματα δὲν δύνανται νὰ παρέσῃ κατὰ τὴν αὐτὴν σιγμὴν, καθ' ἣν μετρᾶται ἡ ἀπόστασις. τότε δὲ δ Θεωρὸς πρέπει ἀναγκαῖος νὰ ἔχῃ ἔνα καλὸν οὐρανού, διπλάνα ~~τοῦ~~ δεκτήν, ἂν ἦναι δυνατὸν, τὰ δεύτερα λεπτὰ, διὰ τὰ συκαιώνη τὰς σιγμὰς ~~τοῦ~~ χρόνου πασῶν τῶν παρατηρήσεων, διπλάνα κάμει. Πρέπει ἐν πρώτοις νὰ λάβῃ 3, ἢ 4 ὑψώματα τῆς σελήνης. ἔπειτα 4, ἢ 5 ἡλίου, ἢ τὸ ἀστέρων μετὰ ταῦτα 5, ἢ 6 ἀποστάσεις τῆς σελήνης ἀπὸ τὸν ἡλιον, ἢ ἀπὸ τὸν ἀστέρα. ἔτι δὲ 4, ἢ 5 δεύτερα ὑψώματα τὸ ἡλίου, ἢ ~~τοῦ~~ ἀστέρων. καὶ τέλος τῶν ταῦτων 3, ἢ 4 ὑψώματα τῆς σελήνης, ἐς τρόπον ὅτι τὰ πᾶντα νὰ σχηματίσουν πέντε σειρὰς παρατηρήσεων. Ως τοσούτου πρέπει νὰ προσέχωμεν, διπλάνη διατάξεις τῆς πρώτης καὶ τελευταῖας παρατηρήσεως ~~τοῦ~~ ὑψώματος χρόνου μὴν ἦναι περισσότερον ἀπὸ 25' λεπτῶν. καὶ μάλιστα πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν ἀ τὸν στρικρύνωμεν, οὗτον εἶναι δυνατὸν ἀκόμη περισσότερον.

391. Πρέπει διὰ κάθε σειρᾶς νὰ λάβωμεν μίαν μέσην ἀπόστασιν, καὶ ἔνα μέτον ὑψώματα, διαιρῶντες τὸ κεφαλαιον ἐκάστης σειρᾶς μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρατηρήσεων. ὥσταύτως δὲ καὶ μίαν μέσην ὥραν μεταξὺ τῶν ὥρων, διπλάνη τὸ οὐρανού θέληται μᾶς δέξει. ἐς τρόπον ὅτι πρέπει νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὰ πᾶντα ἐς δύω ὑψώματα τῆς σελήνης, ἐς δύω ~~τοῦ~~ ἡλίου, ἢ ~~τοῦ~~ ἀστέρων, καὶ ἐς μίαν ἀπόστασιν τῆς σελήνης ἀπὸ τὸν ἡλιον, ἢ ἀπὸ τὸν ἀστέρα.

Απὸ δὲ τὰ δύω ὑψώματα τῆς σελήνης πρέπει νὰ συμπεράνωμεν κατ' ἀναλογίαν ~~τοῦ~~ χρόνου τὸ ὑψώματα, διπλάνη πρέπει νὰ ἔχῃ ἐς τὴν σιγμὴν τῆς μέσην παρατηρή-

σεως των ἀποσάσεων. Πρέπει δὲ νὰ κάμωμεν τὴν αὐτὴν πρᾶξιν καὶ ὡς πρὸς τὰ ὑψώματα ἐνίλισ, ἢ τὸ ἀτέρῳ, Ἰδού σοι δὲ τρόπῳ.

Λαμβάνομεν διὰ κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄστρα χωρὶς τὴν διαφορὰν τῶν δύω ὑψώματων τὸν ἴδιον ἄστρον, καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ δύο σιγμῶν, ὅπερ ἀνταποκρίνονται. Λαμβάνομεν ὡσαύτως τὴν διαφορὰν, διὰ ἀπερνῆς μεταξὺ τῆς ὥρας τοῦ πρώτης ὑψώματος, καὶ τῆς μέσης ὥρας τῶν ἀποσάσεων· μετὰ ταῦτα κάμινομεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην διὰ κάθε ἄστρου.

Ο χρύνῳ, ὅπερ μεταξὺ τῶν δύω παρατηρήσεων τῆς ὑψώματος τὸ ἴδιον ἄστρον παρῆλθε,

Στέκην ὥρας τὴν διαφορὰν τέττων τῶν ἰδίων ὑφομάστων.

Καθὼς ὁχρόνδες, ὅπερ μεταξὺ τῆς παρατηρήσεως τῆς πρώτης ὑψώματος καὶ τῆς μέσης ὥρας τῶν ἀποσάσεων διῆλθε,

Στέκην πρὸς τὸν τέταρτον ὄρον, ὃς τις ἡμέν τὸ πρῶτον ὑψόματος εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὸ δεύτερον πρέπη νὰ συνάπτηται μὲ τὸ πρῶτον, ἡδὲ εἶναι μεγαλύτερον πρέπη νὰ ἀφαιρῆται απ' αὐτῷ.

392. Εὰν δὲ τέλῳ πάντων τὸ Ωρολόγιον ἔχει δὲν ἔναις διατεταγμένον, κάμιναι χρέας νὰ μεταχειρίσθωμεν τὰ ὑψώματα τὴν ἐλίσ, ἢ τὸ ἀτέρῳ διὰ νὰ συμπεράνωμεν τὴν ἀληθινὴν ὥραν τῆς Πλοίου, καὶ ἐπομένως τὴν παρῆσαν κατάσασιν, καὶ δρόμον δὲ Ωρολογίου, διὰ ἐμεταχειρίσθημεν. Οραν δικαὶος ἔθελε τέχη, διὰ αὐτὰ τὰ ὑψώματα νὰ μὴν ἔναις ἀκριβῆ, ἢ ἔθελε τύχη νὰ ληφθῶσι πλησίου δὲ Μεσημβρινοῦ, τότε ὅπερον ἀπὸ διλίγον κχιρδον πρέπει νὰ λάβωμεν νέα διὰ νὰ εὕρωμεν τὴν ὥραν μὲ περισσοτέραν ἀκρίβειαν· καὶ τὸ εύρεθεν μῆκος, καθὼς ἐρχόμεθα νὰ ἀπῶμεν, θέλει εἰσθαι τὸν ἦκο τοῦ Πλοίου διὰ ταύτην τὴν ὑπερινὴν σιγμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ.

Περὶ τὸ τρόπον τῷ λογισμῷ
τὰς παρατηρήσας,

393. **Α**φ' ἣ δὲ κάμωμεν τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν, καὶ
θὰς εἴπομεν, θέλομεν ἀρχίσαι ἢδη τὸν λογισμὸν ἐ^π
προσδιορισμῷ τῷ μήκει μὲ τὸν ἀκβλαθον τρόπον.

394. α'. Πρέπει νὰ μεταβάλωμεν τὰς παρατηρή-
σεις τῶν ἀποσάσεων, καὶ τῶν ὑψωμάτων εἰς μίαν μόνην
ἀπόσασιν, καὶ εἰς ἕνα μόνον ὑψωμα τὸν οὐθὲ μέρη.

395. β'. Διὰ μέσου τοῦ κατὰ διατίμησιν μήκει τῆς
Πλοίου πρέπει νὰ μεταβάλωμεν τὴν ὥραν τῆς μέσης πα-
ρατηρήσεως τῶν ἀποσάσεων εἰς τὸν Μεσημβρινὸν τὸ Πα-
ρεῖσί.

396. γ'. Πρέπει νὰ ξητήσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας,
ἢ διαγνώσεις τοῦ χρόνου διὰ αὐτὴν τὴν ὥραν ἀναχθῆσαν. Ἡδη
εἰς τὸν Μεσημβρινὸν τὸ Παρεῖσί τὴν δριζούτικὴν παράλ-
λαξιν τῆς σελήνης, τὴν δριζούτικὴν ἡμιδιάμετρον αὐτῆς,
καὶ ἐκάνημεν τὸν ηλίου.

Οσον δὲ πρὸς τὴν παράλλαξιν, καὶ τὴν δριζούτικὴν ἡ-
μιδιάμετρον τῆς σελήνης, διτεῦ ἀλλάξει συνεχῶς, καὶ με-
νεῖ χρέοις νὰ ξητήσωμεν διὰ τῶν ἀναλογικῶν μερῶν τὴν
παράλλαξιν, καὶ τὴν δριζούτικὴν ἡμιδιάμετρον αὐτῆς διὰ τοῦ
χρόνου τῆς παρατηρήσεως ἀναχθέντας εἰς ἐκάνημον τὸ Παρεί-
σί.

397. Πρέπει διατίς νὰ παρατηρήσωμεν, διτεῦ ἡ εύρε-
θαις τοῦ δριζούτικὴν ἡμιδιάμετροῦ τῆς σελήνης δὲ καὶ εἶναι αὐ-
τῆς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΝ ΚΑΙ ΛΑΟΣΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

τὴν, δτὲ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν ἐἰς τὸν λογαρια-
σμὸν τῶν παρατηρήσεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν αὔξη-
σωμεν μὲ μίαν ποσότητα, δποῦ εὑρίσκεται ἐἰς τὸν
τέλαρτον Πίνακα (φυλ. 346) κατ' ἀντικρὺ τοῦ Φαινο-
μένου ὑψώματος τῆς παρατηρηθέσης ἐσχάτιᾶς, τὸ δποτοῦ
θέλει μᾶς δώσει τὴν Φαινομένην ἡμιδιάμετρον αὐτῷ τοῦ
πλανήτη, ή τὴν εἰς ὄψιν ἡμιδιάμετρον αὐτῷ . Ὁταν διως
θέλει τύχη νὰ μᾶς λάψῃ αὐτὸς ὁ Πίναξ, τότε ἡμεῖς δυνά-
μεθα νὰ εὑρωμεν αὐτὴν τὴν αὔξησιν μὲ τὸ ἀκβλαθούρβον.
Προσθέτω ἐἰς τὸν λογάριθμον τῆς δριζούτικῆς ἡμιδια-
μέτρη τῆς σελήνης, μεταβληθέντα ἐἰς δεύτερα λεπτὰ,
τὸν λογάριθμον τοῦ ἡμιτόνου τῆς δριζούτικῆς παραλλάξεως
αὐτῆς, καὶ τὸν λογάριθμον τοῦ ἡμιτόνου τοῦ Φαινομένου
ὑψώματος τῆς παρατηρηθέσης ἐσχάτιᾶς αὐτῆς, καὶ τὸ κε-
φαλαῖον θέλει μὲ δώσει τὸν λογάριθμον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
δευτέρων λεπτῶν τῆς ζητυμένης διορθώσεως .

398. δ'. Πρέπει νὰ διορθώσωμεν τὰ ὑψώματα τῶν
ἄνδρων ἀπὸ τὸ σφέλμα τοῦ δρυγάνια, καὶ ἐπὸ τὸ σφέλμα
τῆς κλίσεως τοῦ δρίζοντος θεάλαστρης (Πλv. δ', ε'. κτ.
τόμ. α') .

399. ε'. Πρέπει νὰ μεταβάλωμεν τὰ ὑψώματα ἀπὸ
τὸ κέντρον, τόσον τοῦ ἡλίου, ὥσταν καὶ τῆς σελήνης, τυνά-
πτοντεστάς φυινομένας ἡμιεδιακέτρυς αὐτῶν μὲ τὸ ὕψωμα
τῆς κατωτέρω ἐσχατιᾶς, ή ἀφαιρῶντες αὐτὰς ἀπὸ τὸ
ὕψωμα τῆς ἀνωτέρω ἐσχατιᾶς αὐτῶν.

400. 5'. Πρέπει νὰ ἀφχιρέσωμεν τὰ φοινικεναὶ ὑψώματα τῶν κέντρων ἀπὸ 90° μοίρας, διὸ νὰ εὑρώμενη τὰς ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Φαινομένου ἀποσάσσεις.

401. ξ'. Πρέπει νὰ μεταβάλωμεν τὰς ἀπὸ τοῦ
Ζεύ^η φαινομένας ἀποσάγεις εἰς ἀληθινὰς ἀποσάγεις κα-
τὰς τὸν οὐρανὸν τρόπου.

402. Ως μὲν πρὸς τὸν ἥλιον πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀπειρονομικὴν διάκλασιν (τόμ. α'. Πίναξ. ε'). , δῆταί ἀνήκει ἐς τὸ φαινόμενον ὑψώματος τοῦ κέντρου αὐτῷ , καὶ γὰρ ἀφαιρέσωμεν τὴν παράλλαξιν τοῦ ὑψώματος , εὑρίσκομεν οὐκέτι τὸ τέταρτον Πίνακα κτ. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν τῶν δύο ἀριθμῶν ἐς τὴν φαινομένην ἀπόδασιν τοῦ κέντρου οὐδὲν ἄλλον ἀπόδοσιν τοῦ κέντρου αὐτὰ ἀπὸ τὸ Ζεύς.

403. Ως δὲ πρὸς ἓνα ἀσέρα πρέπει νὰ συνάψωμεν μὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Ζεύς φαινομένην ἀπόδασιν αὐτῷ , τὴν διάκλασιν , δῆταί ἀνήκει· καὶ ὅτῳ θέλομεν εὑρεῖ τὴν ἀληθινὴν ἀπόδασιν αὐτοῦ τοῦ ἀσέρος ἀπὸ τὸ Ζεύς .

404. Ως δὲ πρὸς τὴν σελήνην πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὸν λογάριθμον τῆς δριζούτικῆς παραλλάξεως , ἀναχθέντας ἐς δεύτερα λεπτὰ , ἐς τὸν λογάριθμον τοῦ ἡμιτόνου τῆς φαινομένης ἀποσάγεως τοῦ κέντρου τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ Ζεύς · καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τὴν ἡμιδιάκειρον · καὶ ὅτῳ θέλομεν εὑρεῖ τὸν λογάριθμον ἐνδεκάτην ἀριθμοῦ δευτέρων λεπτῶν , ἵστη μὲ τὴν παράλλαξιν τῆς ὑψώματος . Εξ αὐτῆς δὲ τῆς ἡλίως εὑρεθέσης παραλλάξεως πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν διάκλασιν , δῆταί ἀνήκει ἐς τὸ φαινόμενον ὑψώματος κέντρου τῆς σελήνης· καὶ αὐτὴν ἡ τελευταία ποσότης ἀφαιρεθεῖται ἀπὸ τὴν φαινομένην ἀπόδασιν τῆς κέντρου τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ Ζεύς θέλει μᾶς δώσει τὴν ἀληθινὴν ἀπόδασιν τῆς κέντρου αὐτῷ οὐ πλαινήτης ἀπὸ τὸ Ζεύς .

405. Η'. Ογκύλως δὲ πρέπει νὰ διορθώσωμεν ἀπὸ τὸ σφάλμα τῆς δργάνης τῆς παρατηρηθεῖσαν ἀπόδασιν τῆς ἐσχατικῆς τῆς σελήνης ἀπὸ τὸν ἥλιον , ἢ ἀπὸ τὸ ἀστρον , καὶ νὰ τὴν πετριβάλωμεν ἐς τὸ κέντρον , ώς ἔπειται .

406. Ογανή ἀπόδασις τῆς σελήνης ἦναι ἀπὸ τὸν ἥλιον ,

τότε διὰ νὰ τὴν μεταβάλωμεν ἐς τὸ κέντρον πρέπει νὰ συνάψωμεν μὲ αὐτὴν τὴν Φαινομένην ἡμιδιάμετρον τῆς σελήνης, καὶ μὲ ἐκάνην δὲ ἡλίου τὴν ἀνωτέρω εύρεθαισαν.

407. Οταν δὲ ἡ ἀστροσκοπία τῆς σελήνης ἔγειται ἀπὸ ἓνας ἀστέα, καὶ τὸ κέντρον τῆς σελήνης εὑρίσκεται μεταξὺ τῆς Φωτισμένης ἐσχατιᾶς, καὶ δὲ ἀσέρῳ, τότε πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν Φαινομένην ἡμιδιάμετρον τῆς σελήνης ἀπὸ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀστροσκοπίαν τὸ διπότον θέλει μᾶς δώσει τὴν Φαινομένην ἀπόσασιν τὸ κέντρον τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ ὑπέροχο. Πρέπει δὲ νὰ κάψωμεν τὸ ἐναντίον, διατάξας τὸ κέντρον τῆς σελήνης ἔγειται ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρος τῆς Φωτισμένης ἐσχατιᾶς ὡς πρὸς τὸν ἀσέρον.

408. 3'. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἐς τὴν Φαινομένην ἀπόσασιν τῶν κέντρων τὴν Φαινομένην ἀπόσασιν δὲ κέντρη τῆς ἡλίου, ἢ τὸ ἀσέρῳ ἀπὸ τὸ Ζενίθ, καὶ τὴν Φαινομένην ἀπόσασιν τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ Ζενίθ. Μετὰ δὲ ταῦτα πρέπει νὰ λάβωμεν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλαίας, ἀφ' ἧς νὰ ἀφαιρέσωμεν κατὰ διαδοχὴν ἐκάστην ἀπόσασιν ἀπὸ τὸ Ζενίθ· καὶ θέλομεν εὑρεῖν δύο διαφοράς. Τροποπάτω δὲ ἐς αὐτὰς τὰς δύο διαφορὰς πρέπει νὰ γράψωμεν τὴν ἀληθινὴν ἀπόσασιν δὲ κέντρον τῆς σελήνης καὶ δὲ ἀσέρῳ ἀπὸ τὸ Ζενίθ, τὴν ἀληθινὴν ἀπόσασιν δὲ κέντρον τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ Ζενίθ, τὴν διαφορὰν, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν τῶν δύο ἀληθινῶν ἀποσάστεων ἀπὸ τὸ Ζενίθ.

409. Τέτων δύτως ἔχονταν, πρέπει νὰ συνάψωμεν τὰ ἀριθμητικὰ παραπληρώματα τῶν ἡμιτόνων τῶν Φαινομένων ἀποσάστεων ἀπὸ τὸ Ζενίθ, τὰς λογαρίθμους τῶν ἡμιτόνων τῶν δύο διαφορῶν, καὶ τὰς λογαρίθμους τῶν ἡμιτόνων τῶν ἀληθινῶν ἀποσάστεων ἀπὸ τὸ Ζενίθ· καὶ ἐκ δὲ κεφαλαίας τέτων τῶν ἐξ λογαρίθμων γὰρ λάβωμεν τὸ ἥμισυ; καὶ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸν λογάριθμον τῆς συνημιτόνης δὲ ἥμι-

276 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ

εὐς τῆς διαφορᾶς τῶν ἀληθινῶν ἀποσάσεων ἀπὸ τῷ Ζευθόντος δὲ διαφορὰ θέλαι εἰσθαι διαλογάριθμοῦ οὗ ματέρια ἐνδεῖξε, τὸ διποτοῦ ἐγὼ δινομάζω Α, καὶ διπειράστηκε οὐδὲ ζητηθῆ ἐς τὰς Πίνακας. Πρέπει δὲ τέλος πάντων νὰ προσθέσωμεν ἐς τὸν λογάριθμον οὗ συνημιτόνια αὐτῷ οὗ τοῦ Α τὸν λογάριθμον οὗ συνημιτόνια οὗ μαίσυς τῆς διαφορᾶς τῶν ἀληθινῶν ἀποσάσεων ἀπὸ τῷ Ζευθόντος, καὶ τὸ κεφάλαιον, ἐλέγουσα τῆς ήμισιαμέτρης, θέλαι μᾶς δώσει τὸν λογάριθμον οὗ συνημιτόνια ἐνὸς τοῦ, οὗ διποτοῦ τὸ διτλάσιον εἶναι η ἀληθινὴ ἀπόσασιν, εὑρεθῆσα διὰ τῆς παρατηρήσεως.

410. i. Πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν διαφορὰν, διατάξεων μεταξὺ τοῦ δύο ἀποσάσεων τῶν Πίνακων, τοῖς διποτοῖς η μὲν μία νὰ ἔναι μεγαλυτέρα, η δὲ ἄλλη μικροτέρα ἀπὸ τὴν διὰ τὸν λογαριασμὸν εὑρεθῆσαν ἀπόσασιν. Καὶ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν διαφορὰν, διατάξεων μεταξὺ τῆς παρατηρήσης ἀληθινῆς ἀποσάσεως, καὶ ἐκάνης, διπειράστηκε αὐτῆς ἐν τοῖς Πίναξι, καὶ ἔπειτα νὰ κάψωμεν αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν.

"Η διαφορὰ η μεταξὺ τῶν δύο ἀποσάσεων τῶν Πίνακων,
Στέκη τῷρες τρίς ὥρας.

"Ως εἰρηνεῖται η διαφορὰ η μεταξὺ τῆς παρατηρήσης ἀληθινῆς ἀποσάσεως, καὶ ἐκάνης, ὅπερα προηγηθῆσεται αὐτῆς ἐν τοῖς Πίναξι,
Στέκη πέντε τὸν τέταρτον ὥρου.

"Οστις θέλει μᾶς φανερώσει τὸν χρόνον, διπειράστηκε προτρέσωμεν ἐς ἐκάνην, διπειράστηκε προηγημένην ἀπόσασιν τῶν Πίνακων διὰ νὰ εὕρωμεν τὴν ὥραν καθ' οὓς η παρατηρήση τοῦ οὔρου ἔκαμε χρέας νὰ ἔχῃ χώραν ὑποκάτω ἐς τὸν Μεσημβρινὸν οὗ Παρισίου.

411. "Οταν διαπιστώσεις η ὥρα οὗ Πλοίον δὲν ἔναι γυνωτή, τοῦτο κάψωμε χρέας νὰ τὴν λογαριάσωμεν μὲ τὸ μέσον ὕψωμα οὗ ηλίου, η τὸ ἀστέρος διὰ τοῦ ἐβδόμου Προβλήματος.

τῶν ἀπρονομικῶν ζητημάτων, οὐ μὲν ἄλλα ὑψώματα ληφθέντα πρὸ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἀποσάγεως, οὐ μετὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς.

412. ια'. Τέλος πάντων οὐδεις φορέας οὐ μεταξὺ τῆς ὥρας τοῦ Παρισίου, καὶ ἐκάνυε τοῦ Πλοίου θέλαι μᾶς δώρα τὴν διαφορὰν τῶν Μεσημβρινῶν εἰς χρόνον, καὶ ἐπομένως τὸ ζητύμενον μῆκος, διεριθμάτισμον ἀπὸ τὸν Μεσημβρινὸν τὸν Παρισίον.

Σημάνσαι δέ, ότι τὸ οὔτως εὑρεθὲν μῆκος εἶναι ἐκάνει τὸ μῆκος τὸ Πλοίου διπλὸν ἀναφέρεται εἰς ἐκάνυε τὴν σιγμήν τῶν παρατηρήσεων τοῦ ὑψώματος τῷ ἡλίῳ, οὐ τοῦ ἀστέρος, διπλὸν ἐκάμισμεν διὰ νὰ εὑρωμεν τὴν ἀληθινὴν ὥραν τοῦ Πλοίου. καὶ δὲν εἶναι ἐκάνειο ἔνθα τὸ πλοῖον ὑπῆρχε εἰς τὸν κακορόν τῆς παρατηρήσεως τῶν ἀποσάγεων, ἐν τῷ λάχιστον τὸ μεταχειρισθέντα ὑποψώματα διὰ τὸν λογοριασμὸν τῆς ὥρας, δὲν ἥθελον ληφθῆσθαι κατὰ τὴν ίδιαν σιγμήν, οὐ ὡς ἔγγυσα ἔγγυς αὐτῆς, καὶ' οὐ ἐμετρήθησαν καὶ ἀποσάγεται, οὐ καθ' οὐ προσδιώρισται οὐ κατέσασθαι οὐδεὶς ιδίας παρατηρήσεως πρὸ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἀποσάγεως, οὐ μετὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς.

413. Ή ἀναπτίυχθεῖσα παρὸ ήμῶν μέθοδος, ἐπενοήθη μὲν πιρὰ τῷ κυρίῳ Βόρδᾳ, ἀνάγεται δὲ συντόμως εἰς ταῦτα. α'. Παρατηρήσαντες μίαν ἀπόδεσμον τῆς σελήνης διπλὸν τῷ ἡλίῳ, οὐ τινὸς ἀστέρος νὰ μεταβάλωμεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν ἀπόδεσμον. β'. Νὰ εὑρωμεν διὰ μέση τῶν Πινάκων τῶν ἀποσάγεων, ὡς ἔφηκαν, τὴν ὥραν ἐκάνυε, καθ' οὐ παρατηρήσας ὥραν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ χώραν ὑπὸ τὸν Μεσημβρινὸν τῶν Πινάκων. γ'. Νὰ λάβωμεν τὴν διαφορὰν τῆς οὔτως εὑρεθέσης ὥρας ἀπὸ τὸ ἐκάνειν τῆς παρατηρήσεως, οὐτοις μᾶς δίδει εἰς χρόνον τὴν δια-

278 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ

Φορὲν τὸ Μεσημβρινὸν τῶν Πινάκων ἀπὸ ἑκᾶνον, ὅπερ
τὸν δποτεν ἔγινεν ἡ παρατήρησις.

414. Ερχόμεθα δὲ ἦδη νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀριθμή-
νην μέθοδον εἰς μέρικὰ παραδίγματα, ἵνα τὰ δποτα θέλαι
ἰδεῖ πᾶς ἔνας, ὅτι πρέπει νὰ προσέχῃ εἰς τὰ δεύτερα λε-
πτὰ εἰς ὅλου τὸν λογαριασμὸν· διότι μεταχειρίζομεν θε-
τὴν μέθοδον, δτὸν χρησιμεύει ὡς βάσις, δὲν ἔμπορον
νὰ τὰ παραβλέψῃ, χωρὶς νὰ σφάλη μεγάλως ἐπάνω
εἰς τὴν ἀλιθινὴν ἀπόδασιν, καὶ ἐπομένως ἐπάκουεις τὸ
μῆκος.

415. Εἰς ὅλας τὰς λογαριασμὰς τῆς παρέσκεψης πραγ-
ματείας, ἔνθα ἔκαμε χρέα, ἡμεῖς ἐμετεχειρίζομεν
τὰς ἡμοτονολογαρίθμους, δπε εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος
τόμου εύρισκονται, ἐδὼ δυνατεῖς τὸν λογαριασμὸν τὴν μῆ-
κος, ἐπειδὴ χρειάζεται μίαν περισσοτέραν ἀκρίβειαν,
μεταχειρίζομεθα τὰς Πίνακας τῶν ἡαιτολογαρίθμων
τὸν κυρίου Καλλέτ, ἐκδοθέντας κατὰ τὸ 1795, τῶν δ-
ποιών αἱ πέντε πρῶται μοῖραι εἶναι λογαριασμέναι ἀπὸ
δεύτερου εἰς δεύτερον λεπτῶν.

416. ΠΑΡ. α'. Τῇ 11 τὸ Θερμηδώρην ἔτος κατὰ
τὰς Γάλλας ὑπαρχοῦτων ἡμῶν ἐν τῷ 50° μοίρᾳ $23'$ κατὰ
δικτίμητιν μίλιας, δυτικῶς πρὸς τὸ Παρίσιον, τρεῖς Θεωροὶ
ἐκ συμφώνων εύρισκονται εἰς τὰς $6^{\circ} 39', 55''$ ἐνὸς Όρολο-
γίας καλῶς διατεταγμένης ἐπάνω εἰς τὴν μέσην παρατή-
σιν τῶν ὑψωμάτων τοῦ ἥλιου ληφθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν
ῃγμὴν, καθ' ἣν ἐλαφράνοντο αἱ ἀποστάσεις, καὶ τὰ ὑψώ-
ματα τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης, τὴν μὲν ἀπόδασιν τῶν
πλησιερῶν ἐσχατιῶν ἐν ἥλιος καὶ τῆς σελήνης $108^{\circ} 10' 15''$,
τὸ δὲ ὑψωμα τῆς κάτω ἐσχατιᾶς τοῦ ἥλιος $6^{\circ} 15' 1''$, καὶ τὸ
ὑψωμα τῆς κάτω ἐσχατιᾶς τῆς σελήνης $54^{\circ} 22' 0''$, ἐ-
φθαλμοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς Θαλάσσης 15 ποδάρια. Ζητεῖται

λοιπὸν τὸ μῆκον τοῦ γέτης παρατηρέσθω.

Αναγωγὴ τῆς ἐν τῷ Πλοίῳ μετρυμένης ὥρας κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς παρατηρήσεως εἰς ἐκάνην τὸ Παρισίου.

Μῆν ^{ος} κατά διετίμησιν Δυτικού.	50° 28' 0"
η Σιαροεὰ τῷ Μεσημβρινῷ Δυτ. . . . :	<u>3° 21' 52"</u>
Χρόν ^{ος} αἰρονομ. ὥστε τὸ Πλοιον αἴρειν τῇ II Θερμηδιέρᾳ	<u>6 39 55</u>
Χρόν ^{ος} αἰρονομ. ὥστε τὸ Παρθείον αἴρειν τῇ II Θερμ.	10° 1' 47"

Λογαρ. τῆς ὁρῶς. Παράλ. τῆς Σελήνης.	Λογαρ. τῆς Ημέρας. τῆς Σελήνης.
Παράλλ. ὄριζ. τῇ II τὸ Θερμ. τὸ μεσημ. 57° 45"	'Ημιδ. ὄριζ. τῇ II Θερμ. τὸ μεσημ. 1° . 16' 49"
Παράλλ. ὄριζ. τῇ II Θερμ. τὰ μεσανυχτα. 57° 17'	'Ημιδ. ὄριζ. τῇ II Θερμ. τὸ μεσημ. . 15' 30"
Διαφ. ἡς 12 ὥρας	Διαφ. ἡς 24 ὥρας . . . . .
Διαφ. διὰ 10ω 1° 47'"	Διαφ. διὰ 10ω 1° 47'" . . . . .
Παράλλ. ὄριζ. τῇ II Θερμ. τὸ μεσημ. . 57° 45"	'Ημιδ. ὄριζ. τῇ II Θερμ. τὸ μεσημ. . 16' 49"
Παράλλ. ὄριζ. ζηταμένη ἡς τὰς 10ω 1° 47'	'Ημιδ διὰ 10ω 1° 47'" . . . . .
η	Αὐξησις τῆς Ήμέρας . . . . .
Ημέραιμετρο τό Ηλίου	'Ημιδ. Φαντορίνη τῆς Σελήνης . . . . .
Ημέραιμετρο λοιπόν	15' 49" . . . . .

απίστειον τούτον τὸν Σελήνην.

Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	6° 15' 1"	Τύψη παρατημένη κατά ξενιστήρα	54° 22' 00"	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	6° 15' 1"	Τύψη παρατημένη κατά ξενιστήρα	54° 22' 00"
Εσκαλ.	- 3 58	Κλίσης της ορίζουντος	- 5ο 3'	Εσκαλ.	- 3 58	Κλίσης της ορίζουντος	- 5ο 3'
Γύψου Φαιν. της ίστω	6° 11' 3"	Τύψη φαιν. της κοτ σε χαλκού	54° 16' 2'	Γύψου Φαιν. της ίστω	6° 11' 3"	Τύψη φαιν. της κοτ σε χαλκού	54° 16' 2'
Ημιδ. της Ηλίου	+ 15 49"	Ημιδ. φαιν. της Σελήνης + 61 30'	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	Ημιδ. της Ηλίου	+ 15 49"	Ημιδ. φαιν. της Σελήνης + 61 30'	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη
Ιψών. Φαιν. της κέντρου	6° 26' 52"	Ιψών. Φαιν. της κέντρου	54° 34' 32"	Ιψών. Φαιν. της κέντρου	6° 26' 52"	Ιψών. Φαιν. της κέντρου	54° 34' 32"
Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	83 33 8	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	35 25 28	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	83 33 8	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	35 25 28
Παρασκευής ημέρας	+ 7' 52"	Διαχρόνια - C' 40"	Διαχρόνια - C' 40"	Παρασκευής ημέρας	+ 7' 52"	Διαχρόνια - C' 40"	Διαχρόνια - C' 40"
Παρασκευής ημέρας	- 0 9	+ . . . 74:	- . . . 74:	Παρασκευής ημέρας	- 0 9	+ . . . 74:	- . . . 74:
Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	34° 52' 53"	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	33° 15"	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	34° 52' 53"	Απόστολος Παρασκευής Χατζηδέρη	33° 15"

Ανθός. Φανορι. { τὸν κέντρων . . . . . 108°42'33"

{ τὸν Ἡλίδ απὸ τὸ Ζευΐθ . . . . . 35 25 28 Δογ. ήμιτ. (α) 9.7631500

{ τὴς Σελήνης απὸ τὸ Ζευΐθ. 83 33 8 Δογ. ήμιτ. (β) 9.9972442

Κεφαλ.. . . . . 227 41 0 (α) Αειθ. παραπλ. 0.2368500

Ημικεφαλακού . . . . . 113 50 30 (β) Αειθ. παραπλ. 0.0027558

Ημικεφαλακού — Η επίση — τὸν Ἡλ. απὸ τὸ Ζευΐθ. 78 25 2 Δογ. ήμιτ. 9.9910646

Ημικεφαλακού — Η επίση — τὸν Σελ. απὸ τὸ Ζευΐθ. 30 17 22 Δογ. ήμιτ. 9.7027430

Απόρ., αληθινή. { τὸν Ἡλίδ απὸ τὸ Ζευΐθ. 34 52 53 Δογ. ήμιτ. 9.7573045

{ τὴς Σελήνης απὸ τὸ Ζευΐθ. 83 40 51 Δογ. ήμιτ. 9.9973532

Διαφ. αὐτῶν τῶν δύο αληθιν. απόρ. . . . . 48 47 58 Δογ. ήμιτ. . . . . 39.6880761 Κεφ. τῶν 6 λογικ.

Ημισου αὐτῆς τῆς διαφορᾶς . . . . . 24 23 59 Δογ. συνημιτ. . . . . 19.8440382 Ημικεφαλακού.

Δογ. ήμιτ. εὑδε τέξεις Α = ... 50° 3' 55" . . . . . 9.9543685 Λεγ. συνημ. 9.9593685

Κεφ. τῷ μὲν λογ. συνημ. τῆς αληθ. ήμιτα ποσάσεως 54 13 35 . . . . . 9.8846697 Λογ. συνημ. τῷ Α 9.8074772

Απόρ. λοιπόδην αληθινή . . . . . 108°17'10" } Διαφ. 0°43'20" = 2600" ξωό λογ. 10.7668457

Απόρ. λιφθαντικαὶ προηγεμένη τῇ Πλεύτας 9ώ 10 30 } Διαφ. I 31 59 = 5519 ἔω αρθ. λογ. 6.2531396

Χρόνος τῆς προηγ. απόρ. τῷ μὲν Πλεύταν τῇ II Θερμ. τῷ τὰς 3.4149733

Χρέος λοιπόν, επειδὴ τὸ Παριστώ αρθ. τῇ II Θερμ. τῷ τὰς . . . . . 10ω 24' 47"

Χρόνος, στὸ τόπε τὸ Πλοῖον αριθμοῦ 6 39 55

Διαφ. τῷ γ. Μεσημβρειῶν διτική . . . . . 3ω 44'52" ἥ τὸ ξητάμ. Μῆδοντικ 56°13'0"

Διὸς νὰ εὐκολίνωμεν ὅμως τὸν λογαριασμὸν, καὶ διὸς νὰ συντέμνωμεν ὅπου εἶναι δύνατὸν περισσότερον τὰς ἐργασίας, ἡλεῖς ἐκρίναμεν εὖλογον νὰ διατάξωμεν, ὡς βλέπεται, τὸ τὸ σχέδιον τὸ λογαριασμὸν, ἐάς τὸ ὄποιον διετάξουμεν τὰς ἐργασίας κατὰ τὴν Φυσικὴν τάξιν αὐτῶν· ἐάς τρόπου ὅτι ὁ Ναύτης, ὃπερ ἔχει νὰ κάνει μὲν ἄλλο, παρὰ νὰ γράφῃ τὰς χαρτῆρας τιμῆρα. Θυῶν καθ' ἕνα τὸπον τὰ *

ΠΑΡ. γ'. Τῇ 17^η Θερινῇ κατὰ τὰς Γάλλας 1800 μισεύοντας ἀπὸ τὴν $22^{\circ}, 33', 45''$ τῷ βορεάλῳ πλάτῳ, καὶ ἀπὸ τὴν $51^{\circ} 7'$ τῷ κατὰ διατίμησιν μῆκτις ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ὡς πρὸς τὸ Παρίσιον, πρὸς τὰς 5° , καὶ $58'$ τῆς αὐγῆς εύρισκω τὸ Οψωμα τῆς ὑποκάτω Ἀκρας. Τὸ ἥλιος $7^{\circ}, 49', 5''$, καὶ τὸ Οψωμα τῆς ὑποκάτω ἀκρας τῆς σελήνης $41^{\circ}, 30'$, καὶ τὴν ἀπόστασιν τῶν πλησιεσέρων μερῶν $52^{\circ}, 58', 45''$, ἀπέχοντο τὸ διθαλμόν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ τοῦ ποδάρια. Ζητῶ λοιπὸν τὸ μῆκος τοῦ τόπου, ἐάς τὸν ὄποιον εὑρίσκομαι.

Απόκ.	'Απός. φαινομ. τὸ ἥλιος ἀπὸ τὸ Ζενίθ. . . .	$81^{\circ}, 59', 22''$
	'Απός. φαινομ. τῆς σελήνης ἀπὸ τὸ Ζενίθ.. . .	$48, 19, 4$
	'Απός. φαινομ. τῶν κέντρων	$53, 29, 43$
	'Απός. ἀληθ. τὸ ἥλιος ἀπὸ τὸ Ζενίθ. . . .	$82^{\circ}, 5', 42'$
	'Απός. ἀληθ. τῆς σελήνη. ἀπὸ τὸ Ζενίθ. . . .	$47, 39, 3'$
	'Απός. ἀληθ. τῶν κέντρων	$53, 52, 6$
	Αὐτὴν ἀληθ. ἀπόσ. θέλη ἔχει τόπου τὴν δοθεῖσαν ἡμέραν τὸ Παρίσιον ἢ τὰς	$14^{\omega}, 27', 59''$
	Γωνία ωρική $90^{\circ}, 44', 46''$.	
	Τὸ ζητόμενον. μῆκος λοιπὸν 'Ανατ. . . .	$52^{\circ}, 15', 30''$

ΠΑΡ. δ'. Τῇ 3 τῷ Δεκεμβρίῳ 1799 ὑποθέτω, ὅτι
οὰς $3^{\omega}, 50', 30''$ σχεδὸν μετὰ τὸ μεσημέριον εὑρίσκομε-

νΘο εἰς τὴν $10^{\circ} 20'$ δυνοτία πλάτους, καὶ εἰς τὴν $108^{\circ} 1' 0''$ δικατέδε διατίμησιν μῆκος ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῷ Παρισίῳ, πέρυσι πέντε ἀποσάγεις τῆς φωτανῆς ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς τὴν πλησιεσέρχη ἔκρου τὸ ἥλιον καὶ δύο ἄλλοι σύντροφοι μετὰ εἰς τὴν ίδιαν συγμήνην μετρήσυ τὰ ὑψώματα αὐτῶν τῶν δύο συμβάτων ἐπάνω. Τοῦτο διέπεινται τοῖς δύο δέριαις ζητῶ λοιπὸν νὰ μάθω τὸ μῆκος τῆς τόπου, εἰς τὸν ἀποτοῦ τὸ πλοῖον μετασκεπται.

Παρατηρήσεις.	Αποσάγεις τῆς πλησιεσέρχη ἐπιχατιῶν τῷ Θύρης Σταραγηριθέασαι.	Τψώματα τῆς ὑποκάτω ἐπιχατιᾶς τῷ Θ.	Τψώματα τῆς ὑποκάτω ἐσχατιᾶς τῆς Σ.
1	$92^{\circ} 28' 40''$	$36^{\circ} 10' 40''$	$48^{\circ} 20' 30''$
2	$92^{\circ} 30' 0''$	$35^{\circ} 58' 28''$	$48^{\circ} 42' 48''$
3	$92^{\circ} 30' 56''$	$35^{\circ} 46' 14''$	$49^{\circ} 4' 0''$
4	$92^{\circ} 31' 50''$	$35^{\circ} 22' 0''$	$49^{\circ} 26' 17''$
5	$92^{\circ} 32' 45''$	$34^{\circ} 33' 48''$	$49^{\circ} 48' 10''$

Απόκ.	"Τψώμα Φαινομ. τῷ Θ	$35^{\circ}, 34', 9$
	"Τψώμα Φαιν. τῆς Σ	$48,44,28$
	'Απός. Φαιν. τῶν κέντρων	$93, 2, 38'$
	"Τψώμα ὁληθ. τῷ Θ	$35^{\circ} 32', 57'$
	"Τψώμα αλιθ. τῆς Σ.	$49^{\circ} 20' 38$
	'Αωός. αλιθ. τῶν κέντρων	$92, 29, 40$
	Αυτὴ ή ἀπόσασις θέλη ἔχεται τὸν πλοῖον τῆς πλάτους τῶν δύο δησαν ἡμέραν ἐκ τῆς $21^{\circ} 8' 50''$ τῆς νυκτὸς .	
	Γωνία ωρική $59^{\circ}, 46', 0''$ οὗτη ή ὥρα τῆς 16 πλοιῶν $3^{\circ} 59' 4''$ τῆς νυκτὸς .	
	Τὸ ζητέμενον λοιπὸν μῆκος ἀνατολ. . . . $102^{\circ}, 33' 36''$,	

ΠΑΡ. ε'. Τῇ 31 τῷ Ἰουνίῳ μηνὸς μετὰ τὸ μεσημέριον ἔνας θεωρὸς μόνον^Θ, τῷ ὅποιού τὸ μάτι ἡγον ἐτάνω τῆς ἐπιφανείας^Σ τῷ νερῷ 19 ποδάρια, ὅντας εἰς τὴν 76° 45' ἑνὸς κατὰ διατίμησιν μήκους ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Παρισίου, πέρυε κατὰ διαδοχὴν,

α'. 3 Έψώματα της ἀνωτέρω ἄκρας της σελήνης,

β'. 4 ὑψώματα τῆς ὑποκάτω ἔκρας τῷ ἥλιῳ,

γ'. 5 ἀποσάσεις τῶν πληριεστέρων μερῶν αὐτῶν,

δ'. 4 νέα υψώματα τε ήλιος,

Ε' ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΟΧΗΣ 3 ἄλλας ὑψώματα τῆς σελήνης,

ΤΙΜΕΩΝΩΝΤΑΣ ἐς τὴν σιγμὴν ἔκάσιης παρατηρήσεως τὴν
ῶραν μὲν ἔνα ώρολόγιον δευτέρων λεπτῶν· ἐπειδὴ ὅμως τὰς
ὑψώματας τὴν ἡλίου ἐλήφθησαν πολὺ πλησίου τῆς Μεγιμ-
βρινῆς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἡμπορεύνει πάσην τὴν ὥραν κατ'
ἀκρίβειαν, αὐτὸς παρατηρεῖ πάλιν σχεδὸν δύω ὥρας
μετὰ ταῦτα πέντε νέα ύψωματα αὐτῆς τῆς Αἴγαρου, εύρι-
σκόμενοι ἐς αὐτὴν τὴν σιγμὴν ἐς τὴν $20^{\circ} 15'$ τῆς πλά-
τας ἀπὸ τὸ ιότιον μέρους. Ζητᾶ λοιπὸν νὰ μάθῃ τὸ μῆ-
κος ἐς τὸ διστοῖον τὸ πλοῖον εύρισκετο ἐς τὸν καιρὸν τῆς
παρατηρήσεως.

Τὸ ὄργανον, ὅτε αὐτὸς εἶχε μεταχειρίσθη ἐς τὸ νὰ πάρῃ τὰ ὑψώματα, οὐκέτι δεν αὐτὰ μικρότερα 2', 15".

286 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ

Άυτὸ τὸ παρέδειγμα δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ προηγό-
μενον, παρὸ κατὰ τὸ μένον, καθ' ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ὄψι-
ματα ἐνήλικος τῆς σελήνης δὲν ἐπέκρινεται εἰς αὐτὴν τὴν
ἴδιαν σιγμήν, διότι ἐμετρήθησαν αἱ ἀποσάσεις· κάμην
χρέω λοιπὸν ναὶ ἀναχθῶσι καθὼς ἡρμηνεύσαμεν ἀνωτέ-
ρω (391). Διὰ ταύτην τὴν αἵτιαν ἡμεῖς πέρνομεν διὰ
κάθε μίαν σερὰν τῶν παρατηρήσεων ἕνα μέσον ἀποτέλε-
σμα, τὸ δωτὸν μᾶς δίδει.

- α'.** τὸ ὄψιμα τῆς αὐτέρω α- { $35^{\circ} 4' 53''$ ἢ $2^{\omega} 59' 51''$
χρεις τῆς σελήνης . . . { $39^{\circ} 30' 13''$ ἢ $2^{\omega} 19' 15''$
β'. τὸ ὄψιμ. τῆς οπώκατω { $66^{\circ} 35' 58''$ ἢ $2^{\omega} 3' 18''$
ἀνάρεις τῆς ηλίου . . . { $57^{\circ} 45' 58''$ ἢ $2^{\omega} 15' 52''$
γ'. τὴν μέσην απέσασιν θύμ
πλησιερῶν μερῶν θύμ ἀπρων. $82^{\circ} 42' 50''$ ἢ $2^{\omega} 8' 56''$

Δὲν μᾶς μένει λοιπὸν, παρὸ νὰ ζητήσωμεν διὰ κά-
θε σιγμήν τὸ ὄψιμα, διότι ἔπειτε νὰ ἔχων οὐδεὶς $2^{\omega} 8'$
 $56''$, διότι εἶναι ἡ σιγμή τῆς μέσης παρατηρήσεως τῶν
ἀποσάσεων. Ιδίᾳ δὲ λογαριασμός.

α'. Διὰ τὴν Σελήνην.

- "Ωρα μέση θύμ ἀποσ. $2^{\omega} 8' 56''$ } Διαφ. θύμ
"Ιψιμα τῆς **C** πρὸ τῶν }
ἀποσ. $35^{\circ} 4' 53''$ ἢ $2^{\omega} 59' 15''$ } χρόνων
"Ιψιμ τῆς **C** μετὰ τὰς }
ἀποσ. $39^{\circ} 30' 13''$ ἢ $2^{\omega} 19' 15''$ } 20 ο αριθ. παραπ. 6.920819
Διαφ. τῶν ὄψιματων + $4^{\circ} 25' 20''$ λογαρ. . . . 4.201943
Κεφαλαιον τῶν λογαρίθμων τῆς . . . $2^{\omega} 8' 28''$ 3.886938
"Τιμὴ μέσου τῆς **C** πρὸ τῶν αποσ. $35^{\circ} 4' 53''$
"Ιψιμα λοιπὸν τῆς αὐτέρως ἀνάρεις . . .
τῆς **C** ἢ $2^{\omega} 8' 56''$ . . . . . $37^{\circ} 13' 21''$